ΔΙΑ ΤΟΥ 5ΕΤΟΥΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΘΑ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΘΗ ΚΑΙ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗ ΓΟΡΓΩΣ ΔΙ' ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ 17,5 ΔΙΣΕΚΑΤ. ΔΡΑΧΜΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ 6,9 ΔΙΣΕΚΑΤ.

Θὰ ἱδρυθῇ σειρὰ νέων βασικῶν βιομηχανιῶν. Δημιουργία βιομηχανιῶν ἀξιοποιήσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων. Συντόμως ἀρχίζει ἀνέγερσις ἐγκαταστάσεων ψυκτικῆς ἀλύσου καὶ συγχρονισμένων σφαγείων

ΕΚ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΘΑ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΤΑΙ ΕΤΗΣΙΩΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 105 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ταῖα ἔτη ὡς καὶ ὁ ἀναμενόμενος ὑψηλὸς ρυθμὸς κατὰ τὴν προσεχῆ 5ετίαν δημιουργοῦν συνθήκας εὐρυτέρας ἐγχωρίου ἀγορᾶς.

Κατευθύνσεις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν προσεχῆ 5ετίαν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ προσαρμογὴ πρὸς μίαν ηὐξημένην καὶ μεταβαλλομένην ἐν τῇ ποιοτικῇ της συνθέσει, ἐγχώριον ζήτησιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εἰδίκευσίς της εἰς προϊόντα τὰ ὁποῖα θὰ δύνανται νὰ παραχθοῦν ὑπὸ τοὺς ἰδίους ἢ καὶ καλυτέρους ὅρους ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς βιομηχανίας.

Ἰδιαιτέρα σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς ξένων κεφαλαίων εἰς Ἑλλάδα διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀμέσων ἐπενδύσεων ὡς ἐπίσης καὶ ἡ συνεργασία ξένων καὶ ἐγχωρίων ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἢ ἵδρυσιν βιομηχανιῶν.

Ὑπὸ τὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις ἀναμένεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατὰ τὴν προσεχῆ 5ετίαν πραγματοποίησις ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸν βιομηχανικὸν καὶ μεταλλευτικὸν τομέα τῆς τάξεως τῶν 17,5 δισ. δραχμῶν ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 3,1 δισ. ἀποτελοῦν ἐπενδύσεις εἰς νέας βασικὰς βιομηχανίας. Πέραν αὐτῶν αἱ ἄμεσοι ἐπενδύσεις τοῦ δημοσίου τομέως εἰς βιομηχανικὰ ἔργα θὰ ἀνέλθουν εἰς 1,9 δισεκ. δραχμῶν.

Αἱ ἐπενδύσεις αὐταὶ δεικνύουν τὸ μέγεθος τῆς προσπαθείας ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀναληφθῇ διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας. Οὕτω, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐπενδύσεων εἰς τοὺς ἐν λόγῳ τομεῖς (βιομηχανικὸν καὶ μεταλλευτικὸν) εἶναι κατὰ 852, ο)ο ἀνώτερος ἔναντι ἀντιστοίχων ἐπενδύσεων κατὰ τὸ ἔτος 1958. Ἐξ ἄλλου, ὁ μέσος ὅρος τῶν ἐν λόγῳ ἐπενδύσεων κατὰ τὴν πενταετίαν 1959—1963 θὰ ἀποτελῇ τὸ 25, 3ο)ο τοῦ συνόλου τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων ἔναντι ἀντιστοίχου ποσοστοῦ 17, 7ο)ο κατὰ τὸ ἔτος 1958.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθέρας οἰκονομίας ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις μιᾶς χώρας κατὰ κύριον λόγον βασίζεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ὄχι εἰς τὴν κρατικὴν δραστηριότητα. Ἡ εὐθύνη τοῦ Κράτους συνίσταται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν προϋποθέσεων καὶ τοῦ κλίματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῶν ἰδιωτῶν. Εὐθύνη καὶ ὑποχρέωσις τοῦ δημοσίου εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν βασικῶν ἐκείνων ἔργων τῆς ὑποδομῆς ὡς τὰ συγκοινωνιακὰ ἔργα, μείζονα ἔργα ἐγγείου βελτιώσεως, ἐξηλεκτρισμὸς κλπ., ὡς ἐπίσης καὶ ἡ δημιουργία παραγωγικῶν ἐγκαταστάσεων βιομηχανικῆς ὑποδομῆς, αἱ ὁποῖαι λόγῳ μεγάλου κόστους κατασκευῆς των εἰς οἰκονομίας, μὲ τὰς δυνατότητας τῆς ἑλληνικῆς, δὲν δύνανται νὰ ἀναληφθοῦν ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Διὰ τῆς ἀκολουθησομένης πολιτικῆς θὰ ἐπιδιώκεται ἡ ἰσόρροπος ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς διοχετεύσεως τῶν ἀποταμιεύσεων εἰς τοὺς κυρίως παραγωγικοὺς τομεῖς αὐτῆς (γεωργίαν, βιομηχανίαν, τουρισμόν), πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ὑφισταμένων εἰς ἕκαστον τῶν τομέων τούτων δυνατοτήτων, ἐνῷ συγχρόνως θὰ καταβάλλεται προσπάθεια διὰ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ τοιαύτη ἀνάπτυξις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διατήρησιν ἐνὸς ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος, τὴν ταχυτέραν ἀπορρόφησιν πλεονάζοντος ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, μὲ σύγχρονον αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας.

Παραλλήλως, θὰ μελετηθῇ καὶ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐφαρμογὴ σχεδίων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία θὰ διευκολύνῃ τὴν ταχυτέραν ἀπορρόφησιν ἐργατικῶν χειρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Ἡ χρηματοδότησις τῆς συνολικῆς δαπάνης ἐπενδύσεως ἐξ 103,6 δισ. δραχμῶν ὑπολογίζεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ὡς ἀκολούθως:

Ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ἀποταμιεύσεως (περιλαμβανομένων καὶ τῶν μεταβιβάσεων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς), κατὰ ποσὸν δραχμῶν 80,5 δισεκατομμυρίων. Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγένετο ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βάσει προβλεπομένης αὐξήσεως τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως εἰς ποσοστὸν ἀνερχόμενον εἰς 11,8ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος διὰ τὸ ἔτος 1959 μέχρι ποσοστοῦ 13,2ο)ο διὰ τὸ ἔτος 1963, ἀφ' ἑτέρου δὲ βάσει προβλεπομένης ἐλαφρᾶς ἐτησίας αὐξήσεως τῶν τρεχουσῶν μεταβιβάσεων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς προβλέψεως αὐτῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡ λίαν πιθανὴ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ προβλεπομένου ὑψηλοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη καὶ τῶν περιθωρίων πρὸς αὔξησιν τῆς ἀποταμιευτικῆς ἱκανότητος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀναμενόμενον ὕψος εἰσοδήματος. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 μέχρι τοῦ ἔτους 1958 ἐσημειώθη αὔξησις ἀπὸ 9, 96ο)ο εἰς 11,7ο)ο.

Τὸ κλῖμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς ἀποτέλεσμα μιᾶς συνεποῦς νομισματικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων εἰς τὸν πιστωτικὸν τομέα, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ τοῦ συναισθήματος ἀσφαλείας ἐκ τῆς πολιτικῆς σταθερότητος, εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη θὰ ἐπιδράσῃ εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῆς τάσεως πρὸς ἀποταμίευσιν.

Αἱ πηγαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἵτινες ἤδη ὑφίστανται ἢ θὰ ἀναζητηθοῦν καὶ αἵτινες δύνανται νὰ καλύψουν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων κεφάλαια εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

	Εἰς ἑκατ. Δολλάρια
1. Ἀμερικανικὴ Βοήθεια	250 — 300
2. Ταμεῖον Δανείων Ἀναπτύξεως	150 — 200
3. Δάνειον Γερμανικῆς Κυβερνήσεως	48
4. Ἰταλικαὶ Ἐπανορθώσεις	15
5. Καθαρὰ εἰσροὴ Ἰδιωτ. Κεφαλαίων	100 — 150
6. Γερμανικαὶ καὶ Λοιπαὶ Πιστώσεις (καθαρὰ κίνησις	125 — 175
7. Εὐρωπαϊκὰ Κεφάλαια Ὑποδομῆς)	788 — 150
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.413 —1038

Ὁ ἀνωτέρω πίναξ τῶν πόρων τοῦ ἐξωτερικοῦ περιλαμβάνει βεβαίως καὶ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι σήμερον ἀπολύτως ἐξησφαλισμένα. Ἐν τούτοις ταῦτα ἀποτελοῦν ἐπιδιώξεις καὶ σκοποὺς τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλως τε διὰ τοῦ προγράμματος καθορίζονται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης προοπτικῆς, οἱ ἐπιδιωκτέοι σκοποί, πρέπει δὲ νὰ καταβληθῇ περαιτέρω προσπάθεια διὰ τὴν πλήρη ἐξασφαλισιν τῶν μέσων πρὸς πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τούτων. Πάντως ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν ὑφίσταται αἰσιόδοξος προοπτικὴ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ διασφάλισιν τῶν πόρων τούτων. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προσεχοῦς πενταετίας εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἕτεραι δυνατότητες χρηματοδοτήσεως, αἱ ὁποῖαι θὰ καταστήσουν δυνατὴν καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν ἐπενδύσεων.

ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1959—1963

	Εἰς ἑκατομ. δραχμῶν Δημόσιαι ἐπενδύσεις	Ἐπενδύσεις ἰδιωτικαὶ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος
Ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα	3.610	—
Μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς	250	—
Μικρὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ τῆς κατηγορίας μικρῶν κοινωφελῶν	1.640	—
Ἀλιεία	120	—
Γεωτρήσεις	260	—
Γεωργικαὶ Βιομηχανίαι	110	640
Κτηνοτροφία	150	—
Ἀνάπτυξις Ὀρεινῆς Οἰκονομίας	1.450	—
Γεωργικὰ σχολεῖα καὶ κέντρα ἐκπαιδεύσεως	30	—
Γεωργικὴ ἔρευνα	130	—
Λοιπαὶ ἐπενδύσεις	230	—
ΣΥΝΟΛΟΝ	7.980	640

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Τὸ πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων ἀποτελεῖ τὸν βασικώτερον, ἀπὸ πλευρᾶς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τομέα κρατικῆς δραστηριότητος ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν γενικωτέρων ἐξελίξεων τῆς οἰκονομίας. Πέραν τῶν λοιπῶν μορφῶν ἐπεμβάσεως, διὰ τῆς διαμορφώσεως τῆς καταλλήλου οἰκονομικῆς πολιτικῆς, αἱ κρατικαὶ ἐπενδύσεις ἀποτελοῦν τὸ ἰσχυρότερον μέσον ἐπηρεασμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ γενικωτέρου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα

Τὸ πρόγραμμα προβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων τῆς τάξεως τῶν 3,6 δισεκ. δραχμῶν δι' ὁλόκληρον τὴν 5ετίαν. Διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπιδιώκεται νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ κάτωθι:

α) Ἀντιπλημμυρικὴ προστασία ἐπὶ ἐκτάσεως 1.280 χιλ. στρ.

β) Νέαι γαῖαι ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως ἑλῶν 300 χιλ. στρ.

γ) Ἀποστράγγισις ἐπὶ ἐκτάσεως 2.068 χιλ. στρ.

δ) Κατασκευὴ ἀρδευτικῶν δικτύων καλυπτόντων ἔκτασιν 1. 800 χιλ. στρ.

Αἱ ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποδοθοῦν εἰς ἀρδευτικὰς καλλιεργείας κατὰ τὸ τέλος τῆς 5ετίας θὰ ἀνέρχωνται εἰς 1.200 χιλ. στρέμματα.

Ἡ ἐκτέλεσις τινῶν ἐκ τῶν προγραμματισθέντων ἔργων θὰ συνεχισθῇ καὶ ὁλοκληρωθῇ μετὰ τὸ τέλος τῆς 5ετίας, θὰ ἀφορᾷ δὲ συνολικῶς τὴν ἀρδευσιν 4. 500 χιλ. στρεμμάτων.

Ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ σήμερον ἀρδευομένη ἔκτασις ἀνέρχεται συνολικῶς εἰς 3.600 χιλ. στρέμματα, συνάγεται ὅτι ἡ ἀρδευομένη ἔκτασις τῆς χώρας θὰ ἔχῃ αὐξηθῇ κατὰ 33 ο)ο περίπου κατὰ τὸ πέρας τῆς πενταετίας.

Βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν μελετῶν ἢ προμελετῶν ἐγένετο ἡ ἐπιλογὴ τῶν διαφόρων ἔργων μὲ βασικὸν κριτήριον τὴν ἀποδοτικότητα ἑνὸς ἑκάστου εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς μονιμωτέρας καὶ εὐρυτέρας πολιτικῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ τὰ ἑξῆς:

ΕΡΓΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Ἀποσκοπεῖται ἡ ἀρδευσις 420. 000 στρεμ., ἡ ἀποστράγγισις 340.000 στρεμ. καὶ ἀξιοποίησις ἑλῶν καὶ ἀγόνων ἐδαφῶν 80. 000 στρεμ. μὲ συνολικὴν δαπάνην 850 ἑκατομ. Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ετίας θὰ ἀρδεύωνται 440. 000 στρέμ., θὰ ἀποστραγγίζωνται 250.000 στρέμ. καὶ θὰ ἔχουν ἀξιοποιηθῇ 10.000 στρέμ. ἑλῶν καὶ ἀγόνων ἐδαφῶν μὲ συνολικὴν δαπάνην 850 ἑκατομ. δραχμῶν.

ΕΡΓΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΛΦΕΙΟΥ

Ἀποσκοπεῖται ἡ ἄρδευσις 150.000 στρεμ., ἡ ἀποστράγγισις 110.000 στρεμ., ἡ ἀξιοποίησις 40.000 στρεμ. ἑλῶν καὶ ἀγόνων ἐδαφῶν καὶ ἡ προστασία ἐκ τῶν πλημμυρῶν 20.000 στρεμ. μὲ συνολικὴν δαπάνην 300 ἑκ. δραχμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ετίας προβλέπεται, ὅτι θὰ ἀρδεύωνται 20. 000 στρεμ., θὰ ἀποστραγγίζωνται 50.000 στρεμ., θὰ ἔχουν ἀξιοποιηθῇ 20.000 στρεμ. ἀγόνων ἐδαφῶν καὶ θὰ προστατεύωνται ἐκ τῶν πλημμυρῶν 20.000 στρεμ. μὲ συνολικὴν δαπάνην 70 ἑκατομ. δραχμῶν.

ΕΡΓΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ ΗΛΕΙΑΣ

Ἀποσκοπεῖται ἡ ἄρδευσις 270. 000 στρεμ., ἡ ἀποστράγγισις 270.000 στρεμ. καὶ ἡ προστασία ἐκ τῶν πλημμυρῶν 120.000 στρεμ. μὲ συνολικὴν δαπάνην 570 ἑκατομ. δραχμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ετίας θὰ ἔχῃ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποστράγγισις 50.000 στρεμ. καὶ ἡ προστασία ἐκ τῶν πλημμυρῶν 120.000 στρεμ. μὲ συνολικὴν δαπάνην 200 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Βασικαὶ βιομηχανίαι

Τὸ πενταετὲς πρόγραμμα προβλέπει τὴν μελέτην καὶ ἵδρυσιν σειρᾶς ὅλης βασικῶν βιομηχανιῶν δι' ἃς ἡ συνολικὴ ἐπένδυσις κεφαλαίων θ' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 5 δισεκ. δραχμῶν. Ἀνάλυσις τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης ἐμφαίνεται εἰς τὸν κατωτέρω Πίνακα τοῦ παρόντος σχεδίου.

Διὰ τῶν προγραμματιζομένων μονάδων, ἐπιδιώκεται κυρίως ἡ ἀξιοποίησις ἐγχωρίων πρώτων ὑλῶν διὰ τῆς παραγωγῆς ἐξαγωγίμων προϊόντων ἢ προϊόντων πρὸς ἐπιτόπιον κατανάλωσιν εἰς ἀντικατάστασιν εἰσαγομένων τοιούτων ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἐξοικονόμησις συναλλάγματος, ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης, ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔργων εἰς τὸ ποσὸν τῶν 105 ἑκατ. δολλαρίων.

Διὰ τὰς περισσοτέρας τῶν περιλαμβανομένων βιομηχανιῶν προβλέπεται ἡ ἄμεσος κατάρτισις οἰκονομικοτεχνικῶν μελετῶν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως κυρίως κεφαλαίων παρεχομένων ὑπὸ μορφὴν τεχνικῆς βοηθείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδίως ἐκ Γερμανίας βάσει τῶν προσφάτων συμφωνιῶν περὶ οἰκονομικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Τὸ πρόγραμμα συνεπῶς, εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας, θὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ ποιάν τινα ἐλαστικότητα, καθ' ὅσον ἡ πραγματοποίησις ὡρισμένων ἐκ τῶν προβλεπομένων ἔργων θὰ ἐξαρτηθῇ προφανῶς καὶ ἐκ τῶν πορισμάτων τῶν μελετῶν. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ὅθεν τὸ ἐμφανιόμενον πρόγραμμα βασικῶν βιομηχανιῶν δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνδεικτικὸν τοῦ μεγέθους τῆς καταβαλλομένης προσπαθείας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ὕψους τῶν ἐπενδύσεων ἀφ' ἑτέρου.

ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1959—1963
ΒΑΣΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ

Εἰς χιλιάδας δραχμῶν

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ	(1) Ὑποχρεώσεις	(2) Πιστώσεις εἰς συνάλλαγμα	(3) Προκαταβολὴ εἰς συνάλλαγμα	(4) Δαπάνη εἰς Δραχμάς	(5) Σύνολον (2+3+4)
Διϋλιστήριον	242.100	—	—	—	—
1ον Σακχάρεως	83.000	113.200	28.700	101.100	243.000
2ον καὶ 3ον Σακχ.	83.940	229.400	57.400	202.200	489.000
Ἄζωτον	257.100	716.000	100.000	241.000	1.057.000
D.L.F.	132.900	—	—	—	—
Ὕδρ. Πτολεμαΐδος	—	—	24.000	75.000	99.000
Βιομ. ἀλουμινίου	—	—	400.000	100.000	500.000
Βελίωσις Διϋλιστ.	25.000	44.000	6.000	10.000	60.000
Κυτταρίνη	30.550	40.000	10.000	10.000	60.000
Ὑπερφωσφορικὰ	42.000	120.000	30.000	60.000	210.000
Σιδηροκράματα	30.000	216.000	54.000	180.000	450.000
Χαλυβουργία	120.000	800.000	—	400.000	1.200.000
Σόδα	10.000	72.000	18.000	60.000	150.000
Λιγνιτ. Πτολεμαΐδος	55.000	126.000	54.000	45.000	225.000
Λιγνιτ. Μεγαλοπ.	21.000	180.000	45.000	45.000	270.000
ΣΥΝΟΛΟΝ	1.134.600	2.655.600	827.100	1.529.300	5.013.000

Τὰ προγραμματισθέντα ἔργα περιλαμβάνουν καὶ τὰ κάτωθι:

Συμπλήρωσιν τοῦ διϋλιστηρίου: Αὕτη ἀφορᾷ τὴν προσθήκην ἐγκαταστάσεως κατεργασίας τῶν παραγομένων καυσίμων ἀερίων πρὸς διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν ὑπὸ τὴν μορφὴν ὑγραερίων.

Ἐργοστάσιον Ἀζωτούχων Λιπασμάτων: Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀντιστοίχου μετὰ τῶν ἀναδόχων συμβάσεως ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κύρωσιν αὐτῆς, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου θὰ προχωρήσῃ σὲ γοργὸν ρυθμὸν εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1962 νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ λειτουργία τῆς νέας ταύτης βιομηχανικῆς μονάδος.

Δι' αὐτῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ καλύπτεται τὸ σύνολον τῶν εἰς ἄζωτοῦχα λιπάσματα ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐπέρχεται ἐξοικονόμησις συναλλάγματος ἀνερχομένη εἰς τὸ ποσὸν τῶν 15 ἑκατομ. δολλαρίων ἐτησίως καὶ θὰ δημιουργηθῇ δυνατότης ἀμέσου ἀπασχολήσεως 1.000 ἐργατοτεχνιτῶν.

Σακχαροβιομηχανία: Ἡ Ἑλλὰς εἶναι σήμερον ἡ μόνη χώρα, ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἥτις δὲν διαθέτει ἰδίαν παραγωγὴν σακχάρεως, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Προβλέπεται ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπομένης πενταετίας ἀνέγερσις τριῶν ἐργοστασίων συνολικῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος 90.000 τόννων ἐτησίως. Διὰ τὴν πρώτην ἐκ τῶν μονάδων, ἡ ἀνάλυσις καὶ ἀξιολόγησις τῶν ληφθεισῶν προσφορῶν, βάσει τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διενεργηθέντος διεθνοῦς διαγωνισμοῦ ἔχει ἤδη συμπληρωθῇ εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀναμένεται, λίαν συντόμως, ἡ ἐπιλογὴ τοῦ μειοδότου καὶ κατακύρωσις τοῦ διαγωνισμοῦ. Λόγῳ τῆς προηγηθείσης ἐνδελεχοῦς μελέτης τῶν συναφῶν μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς πρώτης μονάδος προβλημάτων, ἡ ἐν συνεχείᾳ κατασκευὴ τῶν ἑπομένων δύο ἐργοστασίων θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ εὐχερεστέρα. Ἡ ἐκ τῆς ἐγχωρίας παραγωγῆς σακχάρεως ἀναμενομένη ὠφέλεια θὰ εἶναι πολλαπλῆ, καθ' ὅσον πλὴν τῆς ἐξοικονομήσεως συναλλάγματος 12 ἑκατομ. περίπου δολλαρίων κατ' ἔτος, θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ παραγωγὴ χρησίμων ὑποπροϊόντων ὡς ἡ μέλασσα καὶ αἱ κτηνοτροφαὶ καὶ θὰ ἐπέλθῃ οὐσιώδης αὔξησις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος διὰ τῆς τευτλοκαλλιεργείας.

Βιομηχανία Σόδας: Ἡ ἀνθρακικὴ καὶ καυστικὴ σόδα ἀποτελεῖ βασικὴν ὕλην τῶν περισσοτέρων χημικῶν βιομηχανιῶν. Πρώτην ὕλην διὰ τὴν παραγωγὴν σόδας ἀποτελεῖ τὸ ἅλας, τὸ ὁποῖον καὶ ἀφθονεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ σημερινὴ κατανάλωσις σόδας φθάνει τοὺς 20.000 ἐτησίως (12.000 ἀνθρακικὴ καὶ 8.000καυστικὴ) καὶ ἡ δαπάνη εἰσαγωγῆς ἀνέρχεται εἰς 1.300.000 δολλάρια.

Ἡ κατανάλωσις θὰ διπλασιασθῇ ὅταν ἱδρυθοῦν αἱ βιομηχανίαι κυτταρίνης καὶ ἀλουμίνας.

Προβλέπεται ἡ κατάρτισις, πλήρους μελέτης τοῦ ἔργου ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἡ ἱδρυθησομένη μονὰς θὰ εἶναι τῆς τάξεως τῶν 30 — 40.000 τόννων ἐτησίας παραγωγῆς.

Μεταλλουργία Σιδηροκραμάτων: Τὰ σιδηροκράματα εἶναι ἐν γένει βοηθητικὰ πρῶται ὕλαι διὰ πλείστας μεταλλουργικὰς βιομηχανίας. Ἡ Ἑλλὰς διαθέτει σημαντικὰ ἀποθέματα χρωμίου καὶ μαγγανίου, ἅτινα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν διατιθεμένην ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν, δύνανται ν' ἀποτελέσουν τὴν βάσιν διὰ τὴν θεμελίωσιν μεταλλουργιῶν σιδηροκραμάτων. Λόγῳ τῆς μεγάλης διαφορᾶς, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς τιμῆς τῶν σήμερον ἐξαγωμένων ἐμπλουτισμένων μεταλλευμάτων χρωμίου καὶ μαγγανίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς τιμῆς τῶν σιδηροκραμάτων ἀφ' ἑτέρου, ἡ συναλλαγματικὴ ὠφέλεια ἐκ τῆς ἱδρύσεως τοιούτων βιομηχανιῶν θὰ εἶναι λίαν σημαντικὴ χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται ἡ ἵδρυσις μεγάλων μονάδων ἢ ἡ δαπάνη σημαντικῶν κεφαλαίων.

Βιομηχανία Κυτταρίνης: Ἡ ἐγχωρία παραγωγὴ χάρτου, βασιζομένη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν εἰσαγωγὴν χαρτοπολτοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐτριπλασιάσθη ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας ἀνελθοῦσα εἰς περίπου 55.000 τόννους. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ χαρτοπολτοῦ (κυτταρίνης) ἀφ' ἑτέρου ὡς καὶ εἰσαγωγὴ ἑτοίμου χάρτου δημιουργεῖ συναλλαγματικὴν ἐπιβάρυνσιν 16 περίπου ἐκ. δολλαρίων κατ' ἔτος. Διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος καὶ τὴν ἀξιοποίησιν ἐγχωρίων δασικῶν προϊόντων ἡ κυβέρνησις προτίθεται ὅπως καταρτίσῃ πλήρη μελέτην τῶν δυνατοτήτων παραγωγῆς κυτταρίνης ἐξ ἐγχωρίας ξυλείας. Τὸ ἔργον τοῦτο ὅπερ θὰ εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑφισταμένου ἐργοστασίου ἀχυροκυτταρίνης, οὗτινος ἡ συμπλήρωσις καὶ λειτουργία ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ΟΧΟΑ θὰ περιλάβῃ τὴν κατ' ἀρχὴν ἵδρυσιν μονάδος παραγωγικῆς ἱκανότητος περίπου 15.000 τόννων ἐτησίως.

Ἐργοστάσιον ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων: Βάσει τῶν πορισμάτων ἐρεύνης ἣν διεξήγαγεν ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συντονισμοῦ λειτουργήσασα Ἐπιτροπὴ Πρωτογενοῦς Παραγωγῆς, κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῆς παραγωγῆς ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων καὶ φωσφορικῆς ἀμμωνίας διὰ τῆς ἱδρύσεως νέας μονάδος παραγωγικῆς ἱκανότητος περίπου 50.000 τόννων πεντοξειδίου τοῦ φωσφόρου. Τὸ προτεινόμενον ἐργοστάσιον δέον ν' ἀνεγερθῇ ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Βιομηχανία Ἀλουμινίου: Εἶναι γνωστὰ τὰ πολύπλοκα καὶ δυσχερῆ προβλήματα ἅτινα εἶναι συνυφασμένα μὲ τὴν ἵδρυσιν καὶ